2024/3115
16.12.2024

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING (EU) 2024/3115

af 27. november 2024

om ændring af forordning (EU) 2016/2031 for så vidt angår flerårige undersøgelsesprogrammer, anmeldelser vedrørende forekomst af regulerede ikkekarantæneskadegørere, midlertidige undtagelser fra importforbud og særlige indførelseskrav samt fastlæggelse af procedurer for indrømmelse heraf, midlertidige indførelseskrav for planter, planteprodukter og andre objekter, der udgør en høj risiko, fastlæggelse af procedurer for listeopførelse af højrisikoplanter, indholdet af plantesundhedscertifikater og anvendelsen af plantepas og for så vidt angår visse indberetningskrav til afgrænsede områder og undersøgelser af skadegørere og om ændring af forordning (EU) 2017/625 for så vidt angår visse meddelelser om manglende overholdelse

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 43, stk. 2,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg ([1]),

efter den almindelige lovgivningsprocedure ([2]), og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Der er behov for øget klarhed, gennemsigtighed og sammenhæng for at sikre en korrekt gennemførelse af Europa-Parlaments og Rådets forordning (EU) 2016/2031 ([3]), da sunde planter er afgørende for en bæredygtig landbrugs- og havebrugsproduktion og bidrager til fødevaresikkerhed og til beskyttelse af miljøet mod skadegørere.

(2) Forordning (EU) 2016/2031 fastsætter regler om beskyttelsesforanstaltninger mod planteskadegørere. Disse regler omfatter klassificering og listeopførelse af regulerede skadegørere, krav vedrørende indførsel på og flytning inden for Unionens område af visse planter, planteprodukter og andre objekter, undersøgelser, anmeldelser af udbrud, foranstaltninger til udryddelse af skadegørere, hvis de forekommer på Unionens område, og certificering.

(3) Desuden indeholder forordning (EU) 2016/2031 en række indberetningskrav vedrørende etablering af afgrænsede områder og undersøgelser vedrørende EU-karantæneskadegørere, prioriterede skadegørere samt beskyttet zone-karantæne-skadegørere. Disse indberetningskrav spiller en nøglerolle med hensyn til at sikre en grundig overvågning og en korrekt håndhævelse af lovgivningen. Det er imidlertid vigtigt at strømline og forenkle disse krav i overensstemmelse med Kommissionens meddelelse af 16. marts 2023 med titlen »EU's konkurrenceevne på lang sigt efter 2030« og at fremme harmoniserede, standardiserede og digitaliserede procedurer for at sikre, at disse krav opfylder det formål, de var beregnet til, og for at mindske bureaukrati og samtidig begrænse den administrative og økonomiske byrde.

(4) I overensstemmelse med artikel 18, stk. 6, i forordning (EU) 2016/2031 skal medlemsstaterne senest den 30. april hvert år anmelde antallet og placeringen af de etablerede afgrænsede områder, de pågældende skadegørere og de respektive foranstaltninger, der er truffet i det foregående kalenderår, til Kommissionen og de øvrige medlemsstater.

([1]) EUT C, C/2024/1588, 5.3.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/C/2024/1588/oj.
([2]) Europa-Parlamentets holdning af 24.4.2024 (endnu ikke offentliggjort i EUT) og Rådets afgørelse af 18.11.2024.
([3]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/2031 af 26. oktober 2016 om beskyttelsesforanstaltninger mod planteskadegørere og om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 228/2013, (EU) nr. 652/2014 og (EU) nr. 1143/2014 og om ophævelse af Rådets direktiv 69/464/EØF, 74/647/EØF, 93/85/EØF, 98/57/EF, 2000/29/EF, 2006/91/EF og 2007/33/EF (EUT L 317 af 23.11.2016, s. 4).

(5) Erfaringerne med anvendelsen af forordning (EU) 2016/2031 har vist, at det med henblik på koordinering af plantesundhedspolitikken på EU-plan er mere effektivt at anmelde de afgrænsede områder umiddelbart efter deres etablering. En medlemsstats umiddelbare anmeldelse af afgrænsede områder hjælper de øvrige medlemsstater, Kommissionen og professionelle operatører med at få kendskab til forekomsten og spredningen af den pågældende skadegører og til at træffe afgørelse om de næste foranstaltninger, der skal træffes. Derfor er det hensigtsmæssigt i artikel 18, stk. 6, i forordning (EU) 2016/2031 at inkludere en forpligtelse for medlemsstaterne til at anmelde de afgrænsede områder til Kommissionen og de øvrige medlemsstater umiddelbart efter etableringen heraf sammen med de berørte skadegørere og de respektive foranstaltninger, der er truffet. En sådan forpligtelse vil ikke medføre nogen ny administrativ byrde, fordi den allerede er fastsat i bilag I, punkt 7.1, til Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2019/1715 ([4]), og anvendes af samtlige medlemsstater. Fastsættelse af denne forpligtelse i artikel 18, stk. 6, i forordning (EU) 2016/2031 vil yderligere øge klarheden om de gældende regler vedrørende afgrænsede områder, idet den tilsvarende forpligtelse i gennemførelsesforordning (EU) 2019/1715 skal udgå for at undgå overlapninger mellem de pågældende bestemmelser.

(6) Desuden, og som erfaringerne med anvendelsen af artikel 18, stk. 6, i forordning (EU) 2016/2031 har vist, medfører medlemsstaternes forpligtelse til senest den 30. april hvert år til Kommissionen og de øvrige medlemsstater at anmelde antallet og placeringen af de etablerede afgrænsede områder, de berørte skadegørere og de respektive foranstaltninger, der er truffet i det foregående kalenderår, kun administrative byrder, og har ingen praktisk værdi i betragtning af forpligtelsen til umiddelbar anmeldelse af afgrænsede områder. Den tilsvarende bestemmelse bør derfor udgå af nævnte artikel.

(7) For at rationalisere rapporteringsforpligtelserne og øge digitaliseringen af rapportering bør den umiddelbare anmeldelse af afgrænsede områder foretages via det i artikel 103 i forordning (EU) 2016/2031 omhandlede elektroniske anmeldelsessystem. Af konsekvenshensyn bør de i artikel 19, stk. 2, omhandlede meddelelser efter konstatering af forekomsten af den berørte skadegører i stødpudezonen og den i nævnte forordnings artikel 19, stk. 4, omhandlede ophævelse af de afgrænsede områder også foretages via dette elektroniske anmeldelsessystem.

(8) Erfaringerne har vist, at medlemsstaterne ved visse lejligheder har brug for ekspertbistand for at muliggøre hurtig indsats mod nye udbrud af bestemte skadegørere på deres område. Der bør derfor oprettes en EU-beredskabsgruppe for plantesundhed (»beredskabsgruppen«) med det formål efter deres anmodning at yde medlemsstaterne akut bistand i forbindelse med de foranstaltninger, der skal træffes i henhold til artikel 10-19, 27 og 28 i forordning (EU) 2016/2031 vedrørende EU-karantæneskadegørere, og de foranstaltninger, der skal træffes i henhold til nævnte forordnings artikel 30. For at beskytte Unionens område mod mulige udbrud i tredjelande, der grænser op til Unionens område, eller som udgør en umiddelbar plantesundhedsmæssig risiko for det pågældende område, bør beredskabsgruppen også være til rådighed for om nødvendigt at yde tredjelande akut bistand efter anmodning fra én eller flere medlemsstater og det pågældende tredjeland i forbindelse med udbrud på deres område af EU-karantæneskadegørere og skadegørere, der er omfattet af de foranstaltninger, der er vedtaget i henhold til nævnte forordnings artikel 30.

(9) For at sikre, at beredskabsgruppen fungerer hensigtsmæssigt, bør der fastsættes regler for Kommissionens udnævnelse, sammensætning og finansiering af det. For at sikre bedre koordinering og effektivitet bør medlemmerne af beredskabsgruppen udnævnes af Kommissionen i samråd med de berørte medlemsstater eller tredjelande blandt eksperter foreslået af medlemsstaterne, og disse eksperter bør have forskellige specialer vedrørende plantesundhed.

(10) I henhold til artikel 22, stk. 3, artikel 24, stk. 2, og artikel 34, stk. 2, i forordning (EU) 2016/2031 skal medlemsstaterne senest den 30. april hvert år indberette til Kommissionen og de øvrige medlemsstater resultaterne af de undersøgelser, der blev gennemført i det foregående kalenderår, vedrørende forekomst af visse skadegørere på Unionens område, nemlig EU-karantæneskadegørere, skadegørere, der er omfattet af de foranstaltninger, der er vedtaget i henhold til nævnte forordnings artikel 29 og 30, prioriterede skadegørere og beskyttet zone-karantæneskadegørere. Derudover fastsættes det i artikel 23, stk. 2, i forordning (EU) 2016/2031, at medlemsstaterne efter anmodning skal underrette Kommissionen og de øvrige medlemsstater om deres flerårige undersøgelsesprogrammer, når de er udarbejdet. For at rationalisere rapporteringsforpligtelserne og øge digitaliseringen af rapportering bør de pågældende artikler ændres ved at præcisere, at disse indberetninger skal indgives via det elektroniske anmeldelsessystem, der er omhandlet i nævnte forordnings artikel 103.

([4]) Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2019/1715 af 30. september 2019 om regler for driften af informationsstyringssystemet vedrørende offentlig kontrol og dets systemkomponenter (IMSOC-forordningen) (EUT L 261 af 14.10.2019, s. 37).

(11) I overensstemmelse med artikel 23, stk. 1, tredje afsnit, i forordning (EU) 2016/2031 skal de flerårige undersøgelsesprogrammer fastlægges for en periode på fem til syv år. For at håndtere udfordringerne med gennemførelsen af de flerårige undersøgelsesprogrammer og lette den administrative byrde for de kompetente myndigheder bør denne periode forlænges til ti år, og disse programmer bør være underlagt revision og ajourføring.

(12) Det fremgår af artikel 30, stk. 1, andet afsnit, i forordning (EU) 2016/2031, at hvis Kommissionen konkluderer, at en skadegører opfylder kriterierne for så vidt angår skadegørere, der ikke er opstillet på listen over EU-karantæneskadegørere, jf. bilag I, afsnit 3, underafsnit 2, til nævnte forordning, skal den straks, ved hjælp af gennemførelsesretsakter, træffe foranstaltninger for en begrænset periode for så vidt angår de risici, der er forbundet med den pågældende skadegører.

(13) I forbindelse med gennemførelsen af nævnte bestemmelse gav visse medlemsstater udtryk for tvivl med hensyn til det præcise omfang af begrebet »foranstaltninger«, og navnlig hvorvidt det omfatter foranstaltninger, der er truffet i forbindelse med indførelse eller intern flytning af varer, med henblik på at forhindre indtrængen og spredning af den berørte skadegører på Unionens område. Derfor, og af hensyn til den juridiske klarhed og fuldstændigheden, bør artikel 30, stk. 1, i forordning (EU) 2016/2031 ændres for specifikt at angive, at disse foranstaltninger kan omfatte forbud mod, at den pågældende skadegører indføres på, flyttes inden for eller opbevares, opformeres eller frigives på Unionens område og krav vedrørende indførsel på og flytning inden for Unionens område af planter, planteprodukter og andre objekter. I henhold til nævnte forordnings artikel 8 og 48 er det imidlertid stadig muligt at indrømme undtagelser fra disse forbud, hvor det er nødvendigt, f.eks. for relevante forsknings- eller avlsaktiviteter med hensyn til modstand eller tolerancer.

(14) I artikel 41 i forordning (EU) 2016/2031 fastsættes kravet om forebyggelse af EU-karantæneskadegøreres forekomst på planter, planteprodukter eller andre objekter. Nævnte artikels stk. 4 fastsætter, at medlemsstaterne skal, hvis planter, planteprodukter eller andre objekter er blevet indført på eller flyttet inden for Unionens område i strid med bestemmelserne i nævnte artikels stk. 1, vedtage de nødvendige foranstaltninger, jf. EU-lovgivningen om offentlig kontrol, og underrette Kommissionen og de øvrige medlemsstater via det i nævnte forordnings artikel 103 omhandlede elektroniske anmeldelsessystem.

(15) Der er imidlertid ikke noget krav om anmeldelse af manglende overholdelse af reglerne i artikel 37 i forordning (EU) 2016/2031, som vedrører foranstaltninger til forebyggelse af regulerede ikkekarantæneskadegøreres forekomst på planter til plantning over de fastsatte grænseværdier ved indførsel på eller flytning inden for Unionens område. Derfor bør nævnte artikel ændres ved at fastsætte, at medlemsstaterne i tilfælde af manglende overholdelse af kravene til regulerede ikkekarantæneskadegørere skal træffe de nødvendige foranstaltninger og anmelde dette til Kommissionen og de øvrige medlemsstater og det pågældende tredjeland via det i nævnte forordnings artikel 103 omhandlede elektroniske anmeldelsessystem.

(16) Som følge heraf bør artikel 104 i forordning (EU) 2016/2031, som vedrører anmeldelser i tilfælde af forekomst af skadegørere, også indeholde en henvisning til nævnte forordnings artikel 37, stk. 10.

(17) Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 290 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF) bør delegeres til Kommissionen for så vidt angår supplering af forordning (EU) 2016/2031 ved at fastsætte proceduren for opstilling af en liste over planter, planteprodukter og andre objekter, der udgør en høj risiko i henhold til nævnte forordnings artikel 42, stk. 1. Nævnte procedure bør omfatte nedenstående elementer: udarbejdelse af dokumentation for vurdering af planter, planteprodukter og andre objekter, som udgør en høj risiko, de foranstaltninger, der skal træffes efter modtagelsen af denne dokumentation, procedurerne for denne vurdering og behandling af dossierer med henblik på fortrolighed og databeskyttelse. Dette er nødvendigt, fordi erfaringen har vist, at en bestemt procedure for opstilling af en liste over planter, der udgør en høj risiko, kan sikre gennemsigtighed og sammenhæng for medlemsstaterne, tredjelande og de berørte professionelle operatører. Det er navnlig vigtigt, at Kommissionen gennemfører relevante høringer under sit forberedende arbejde, herunder på ekspertniveau, og at disse høringer gennemføres i overensstemmelse med principperne i den interinstitutionelle aftale af 13. april 2016 om bedre lovgivning ([5]). For at sikre lige deltagelse i forberedelsen af delegerede retsakter modtager Europa-Parlamentet og Rådet navnlig alle dokumenter på samme tid som medlemsstaternes eksperter, og deres eksperter har systematisk adgang til møder i Kommissionens ekspertgrupper, der beskæftiger sig med forberedelse af delegerede retsakter.

([5]) EUT L 123 af 12.5.2016, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/agree_interinstit/2016/512/oj.

(18) I visse tilfælde er det hensigtsmæssigt at tillade indførelse på Unionens område af visse planter, planteprodukter eller andre objekter fra visse tredjelande, uanset det forbud, der er fastsat i henhold til artikel 40, stk. 1, i forordning (EU) 2016/2031, eller de særlige og ækvivalente krav, der er fastsat i den gennemførelsesretsakt, som er vedtaget i henhold til nævnte forordnings artikel 41, stk. 2. De pågældende planter, planteprodukter og andre objekter er i øjeblikket opført i henholdsvis bilag VI og VII til Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2019/2072 ([6]). Sådanne tilfælde er dem, hvor Kommissionen har modtaget dokumentation, der begrunder vedtagelsen af midlertidige undtagelser med ækvivalente eller strengere krav end dem, der er omhandlet i artikel 41 i forordning (EU) 2016/2031, eller hvor et tredjeland har anmodet om en midlertidig undtagelse og skriftligt har garanteret, at de foranstaltninger, det anvender på sit område, effektivt begrænser den relevante risiko ved disse planter, planteprodukter eller andre objekter, og en vurdering har vist, at risikoen for Unionens område kan reduceres til et acceptabelt niveau ved anvendelse af visse midlertidige foranstaltninger, jf. bilag II, afsnit 1, punkt 2 og 3, til forordning (EU) 2016/2031.

(19) Af hensyn til klarheden, sammenhængen og gennemsigtigheden bør Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage gennemførelsesretsakter om sådanne undtagelser. Af hensyn til fuldstændigheden bør disse retsakter også fastsætte de midlertidige og forholdsmæssige foranstaltninger, der er nødvendige for at reducere den pågældende plantesundhedsmæssige risiko til et acceptabelt niveau. Disse beføjelser bør udøves i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 ([7]).

(20) For at sikre en rettidig revision af dem bør anvendelsesperioden for alle disse gennemførelsesretsakter ikke være længere end fem år. I særlige tilfælde bør det, hvis det er berettiget på grundlag af en ajourført vurdering, være muligt at forlænge denne periode, og den pågældende undtagelse bør være underlagt ændrede krav for at imødegå eventuelle plantesundhedsmæssige risici.

(21) Endvidere bør Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 290 i TEUF for at supplere forordning (EU) 2016/2031 med elementer vedrørende den procedure, der skal følges for at tillade midlertidige undtagelser fra nævnte forordnings artikel 40, stk. 2 og artikel 41, stk. 2. Dette er nødvendigt, fordi erfaringerne siden vedtagelsen af forordning (EU) 2016/2031 har vist, at en standardiseret procedure for indrømmelse af sådanne midlertidige undtagelser er nødvendig for at sikre gennemsigtighed og sammenhæng for medlemsstaterne, tredjelande og de berørte professionelle operatører.

(22) I henhold til artikel 42, stk. 4, i forordning (EU) 2016/2031 skal planter, planteprodukter eller andre objekter fjernes fra listen over planter, planteprodukter og andre objekter, som udgør en høj risiko, hvis det på grundlag af en risikovurdering konkluderes, at indførsel heraf på Unionens område er omfattet af forbud, særlige krav eller slet ingen krav. Erfaringerne med anvendelsen af nævnte artikel har imidlertid vist, at indførslen af disse varer på Unionens område i visse tilfælde kan være omfattet af særlige foranstaltninger, der reducerer den pågældende plantesundhedsmæssige risiko til et acceptabelt niveau, mens der for nogle af de relevante skadegørere endnu ikke er foretaget en fuldstændig vurdering. Kommissionen bør derfor tillægges beføjelser med henblik på at fjerne planter, planteprodukter eller andre objekter fra listen over planter, planteprodukter og andre objekter, der udgør en høj risiko, som er vedtaget i henhold til artikel 42, stk. 3 i forordning (EU) 2016/2031, hvis de udgør en plantesundhedsmæssig risiko, der endnu ikke er vurderet fuldt ud, og der endnu ikke er vedtaget nogen gennemførelsesretsakt for dem i henhold til nævnte forordnings artikel 42, stk. 4. For at reducere eventuelle plantesundhedsmæssige risici til et acceptabelt niveau bør gennemførelsesretsakter, som er vedtaget i henhold til disse beføjelser, fastsætte midlertidige foranstaltninger vedrørende indførsel af disse planter, planteprodukter og andre objekter på Unionens område, som bør begrænses til det passende og rimelige tidsrum, der er nødvendigt for at foretage den fuldstændige vurdering. Disse beføjelser bør udøves i overensstemmelse med forordning (EU) nr. 182/2011.

(23) I overensstemmelse med artikel 44, stk. 1, litra a), i forordning (EU) 2016/2031, skal Kommissionen fastsætte ækvivalente krav ved hjælp af gennemførelsesretsakter efter anmodning fra et bestemt tredjeland, hvis det pågældende tredjeland gennem offentligt kontrolleret anvendelse af én eller flere specificerede foranstaltninger sikrer et plantesundhedsmæssigt beskyttelsesniveau, der er ækvivalent med de særlige krav til flytning inden for Unionens område af de berørte planter, planteprodukter og andre objekter.

([6]) Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2019/2072 af 28. november 2019 om ensartede betingelser for gennemførelsen af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/2031 for så vidt angår beskyttelsesforanstaltninger mod planteskadegørere og om ophævelse af Kommissionens forordning (EF) nr. 690/2008 og om ændring af Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2018/2019 (EUT L 319 af 10.12.2019, s. 1).

([7]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 af 16. februar 2011 om de generelle regler og principper for, hvordan medlemsstaterne skal kontrollere Kommissionens udøvelse af gennemførelsesbeføjelser (EUT L 55 af 28.2.2011, s. 13, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2011/182/oj).

(24) Erfaringerne med gennemførelsen af nævnte bestemmelse har vist, at det hverken er tilstrækkeligt eller muligt at fastsætte krav, der kun er ækvivalente med de særlige krav for så vidt angår flytning af planter, planteprodukter og andre objekter inden for Unionens område, hvis der ikke findes sådanne krav vedrørende flytning. Dette er ofte tilfældet, hvor EU-regler vedrører skadegørere, der kun forekommer i tredjelande og ikke på Unionens område, og hvor der kun er vedtaget krav vedrørende indførsel af varer på Unionens område.

(25) Af denne grund bør det plantesundhedsmæssige beskyttelsesniveau, der anmodes om af det pågældende tredjeland, også være ækvivalent med de gældende særlige krav for så vidt angår indførsel på Unionens område af de pågældende planter, planteprodukter og andre objekter fra alle eller visse tredjelande.

(26) I overensstemmelse med artikel 71, stk. 2, i forordning (EU) 2016/2031 skal det angives på plantesundhedscertifikatet i rubrikken »Tillægserklæring«, hvilket særligt krav der er opfyldt, når den pågældende gennemførelsesretsakt, der er vedtaget i henhold til henholdsvis nævnte forordnings artikel 28, stk. 1 og 2, artikel 30, stk. 1 og 3, artikel 37, stk. 2, artikel 41, stk. 2 og 3, og artikel 54, stk. 2 og 3, tillader flere forskellige muligheder for sådanne krav. Denne angivelse skal indeholde den fulde ordlyd af det relevante krav.

(27) Praksis i forbindelse med anvendelsen af forordning (EU) 2016/2031 har vist, at plantesundhedscertifikaterne også bør indeholde en henvisning til de krav, der er vedtaget i henhold til nævnte forordnings artikel 37, stk. 4, nemlig foranstaltninger for at hindre forekomst af regulerede ikkekarantæneskadegørere på de pågældende planter til plantning, som omhandlet i nævnte forordnings artikel 36, litra f), hvis den respektive bestemmelse indeholder flere forskellige muligheder for sådanne krav. Dette er i overensstemmelse med tilgangen vedrørende EU-karantæneskadegørere, da nævnte forordnings artikel 71, stk. 2, henviser til den gennemførelsesretsakt, der er vedtaget i henhold til nævnte forordnings artikel 41, stk. 2 og 3. Det vil også give de kompetente myndigheder, de professionelle operatører og tredjelandene større klarhed og sikkerhed med hensyn til anvendelsen af reglerne vedrørende regulerede ikkekarantæneskadegørere og de pågældende planter til plantning.

(28) Af denne grund bør artikel 71, stk. 2, i forordning (EU) 2016/2031 indeholde en henvisning til de gennemførelsesretsakter, der er vedtaget i henhold til nævnte forordnings artikel 37, stk. 4. Desuden bør henvisningen til nævnte forordnings artikel 37, stk. 2, udgå, da den ikke er relevant for indholdet på af et plantesundhedscertifikats tillægserklæring. Kommissionen bør sikre, at reglerne om forekomst af regulerede ikkekarantæneskadegørere på planter til plantning ajourføres senest på datoen for anvendelsen af disse ændringer ved at tilpasse de relevante krav i gennemførelsesforordning (EU) 2019/2072.

(29) I artikel 81, stk. 1 i forordning (EU) 2016/2031 fastsættes det, at der ikke kræves plantepas ved flytning af planter, planteprodukter eller andre objekter, der leveres direkte til en slutbruger, herunder hjemmegartnere. Denne undtagelse finder dog ikke anvendelse på slutbrugere, der modtager disse planter, planteprodukter eller andre objekter gennem fjernsalgsaftaler.

(30) Erfaringerne siden vedtagelsen af forordning (EU) 2016/2031 har vist, at visse planter, planteprodukter eller andre objekter i visse tilfælde ikke bør ledsages af et plantepas, selv om de distribueres gennem fjernsalg. Kommissionen bør derfor tillægges gennemførelsesbeføjelser, der giver den mulighed for at fastsætte, at den i artikel 81, stk. 1, litra a), omhandlede bestemmelse, på visse betingelser ikke finder anvendelse på bestemte planter, planteprodukter eller andre objekter, der distribueres ved fjernsalg. Disse beføjelser bør udøves i overensstemmelse med forordning (EU) nr. 182/2011.

(31) I overensstemmelse med artikel 88 i forordning (EU) 2016/2031 skal de pågældende professionelle operatører anbringe et plantepas på handelsenheden af planter, planteprodukter og andre objekter, inden de flyttes inden for Unionens område i henhold til artikel 79 eller til eller inden for en beskyttet zone i henhold til nævnte forordnings artikel 80. Hvis sådanne planter, planteprodukter eller andre objekter flyttes i en pakke, et bundt eller en beholder, skal plantepasset anbringes på denne pakke, dette bundt eller denne beholder.

(32) Handelspraksis baseret på forordning (EU) 2016/2031 har vist, at det i visse tilfælde ikke er praktisk muligt at anbringe plantepas på handelsenheder af bestemte planter, planteprodukter eller andre objekter på grund af deres størrelse, form eller andre særlige specifikationer. I stedet bør handelsenhederne af disse planter, planteprodukter eller andre objekter kunne flyttes inden for Unionens område med et plantepas knyttet til dem på anden måde end ved fysisk anbringelse. Kravene i forordning (EU) 2016/2031 om udstedelse af plantepas for de pågældende planter, planteprodukter og andre objekter bør forblive uændrede.

(33) Kommissionen bør derfor tillægges gennemførelsesbeføjelser, der gør det muligt at flytte visse planter, planteprodukter og andre objekter, uden at der er anbragt et plantepas på deres handelsenheder, på grund af deres størrelse, form, emballageringsmåde eller andre særlige specifikationer, der gør denne anbringelse upraktisk. I den forbindelse er det nødvendigt at fastlægge de nærmere ordninger, der sikrer, at plantepasset forbliver i brug, selv om det ikke er anbragt, og stadig henviser til de respektive planter, planteprodukter og andre objekter. Disse beføjelser bør udøves i overensstemmelse med forordning (EU) nr. 182/2011.

(34) I henhold til artikel 94 i forordning (EU) 2016/2031 skal der udstedes plantepas på grænsekontrolstederne til erstatning for plantesundhedscertifikater for planter, planteprodukter eller andre objekter, der indføres på Unionens område. I stedet for at udstede plantepas på grænsekontrolstederne har medlemsstaterne allerede lov til at erstatte plantesundhedscertifikatet med en bekræftet kopi af det originale plantesundhedscertifikat, der skal ledsage flytningen af planten, planteproduktet eller det andet objekt frem til det sted, hvor plantepasset er udstedt. For at bidrage til digitaliseringsprocessen, mindske den administrative byrde og yderligere gøre brug af det elektroniske anmeldelsessystem, der er omhandlet i nævnte forordnings artikel 103, bør medlemsstaterne have mulighed for i sådanne tilfælde at anvende oplysningerne i dette system, forudsat at det elektroniske plantesundhedscertifikat eller en digital kopi af plantesundhedscertifikatet er tilgængelig i dette system og stilles til rådighed efter anmodning fra de kompetente myndigheder. Under hensyntagen til de garantier, der gives via det elektroniske anmeldelsessystem med hensyn til sikker adgang til dokumenter, bør en sådan mulighed ikke længere begrænses til den medlemsstats område, hvor den plantesundhedsmæssige importkontrol blev udført. Af lignende grunde bør denne begrænsning til medlemsstatens område ikke længere finde anvendelse på anvendelsen af bekræftede kopier.

(35) I overensstemmelse med artikel 99, stk. 1, i forordning (EU) 2016/2031 tillægges Kommissionen beføjelse til at vedtage delegerede retsakter for at supplere nævnte forordning ved at fastsætte de elementer, der skal indgå i specifikke officielle attesteringer for planter, planteprodukter eller andre objekter, bortset fra emballagemateriale af træ, som kræves i henhold til de gældende internationale standarder. Siden vedtagelsen af forordning (EU) 2016/2031 er der ikke vedtaget sådanne internationale standarder, og der er i øjeblikket ingen internationale organisationer, som er i gang med forberedende aktiviteter for at udforme sådanne standarder. Som følge heraf er det ikke muligt at vedtage disse delegerede retsakter, og planter, planteprodukter eller andre objekter kan som følge heraf ikke indføres på Unionens område med sådanne officielle attesteringer som alternativer til plantesundhedscertifikater.

(36) Desuden og i overensstemmelse med visse gennemførelsesretsakter, der er vedtaget i henhold til Rådets direktiv 77/93/EØF ([8]) og 2000/29/EF ([9]), indføres planter, planteprodukter og andre objekter fortsat på Unionens område ledsaget af officielle attesteringer, bortset fra plantesundhedscertifikater, der er udstedt i flere tredjelande. Disse retsakter er navnlig Kommissionens beslutning 93/365/EØF ([10]), 93/422/EØF ([11]) og 93/423/EØF ([12]) samt Kommissionens gennemførelsesafgørelse 2013/780/EU ([13]). Disse beslutninger og afgørelser er blevet vedtaget i mangel af relevante internationale standarder og er stadig gældende.

(37) De erfaringer, der er gjort med anvendelsen af forordning (EU) 2016/2031, beslutning 93/365/EØF, 93/422/EØF og 93/423/EØF og afgørelse 2013/780/EU, viser, at de officielle attesteringer, som de henviser til, giver tilstrækkelige garantier for den plantesundhedsmæssige beskyttelse af Unionens område, selv om der ikke tidligere har eksisteret relevante internationale standarder. Derfor, og for at sikre fortsat anvendelse af officielle attesteringer i henhold til forordning (EU) 2016/2031, bør betingelsen om, at elementerne i den berørte delegerede retsakt kræves i henhold til de gældende internationale standarder, udgå af nævnte forordnings artikel 99, stk. 1.

([8]) Rådets direktiv 77/93/EØF af 21. december 1976 om foranstaltninger mod indslæbning af skadegørere på planter eller planteprodukter (EFT L 26 af 31.1.1977, s. 20).

([9]) Rådets direktiv 2000/29/EF af 8. maj 2000 om foranstaltninger mod indslæbning i Fællesskabet af skadegørere på planter eller planteprodukter og mod deres spredning inden for Fællesskabet (EFT L 169 af 10.7.2000, s. 1).

([10]) Kommissionens beslutning 93/365/EØF af 2. juni 1993 om bemyndigelse af medlemsstaterne til at indrømme undtagelser fra visse bestemmelser i Rådets direktiv 77/93/EØF, for så vidt angår varmebehandlet nåletræ med oprindelse i Canada, og om fastsættelse af de nærmere enkeltheder i indikatorsystemet for det varmebehandlede træ (EFT L 151 af 23.6.1993, s. 38).

([11]) Kommissionens beslutning 93/422/EØF af 22. juni 1993 om bemyndigelse af medlemsstaterne til at indrømme undtagelser fra visse bestemmelser i Rådets direktiv 77/93/EØF, for så vidt angår ovntørret nåletræ med oprindelse i Canada, og om fastsættelse af indikatorsystemet for det ovntørrede træ (EFT L 195 af 4.8.1993, s. 51).

([12]) Kommissionens beslutning 93/423/EØF af 22. juni 1993 om bemyndigelse af medlemsstaterne til at indrømme undtagelser fra visse bestemmelser i Rådets direktiv 77/93/EØF, for så vidt angår ovntørret nåletræ, med oprindelse i USA, og om fastsættelse af indikatorsystemet for det ovntørrede træ (EFT L 195 af 4.8.1993, s. 55).

([13]) Kommissionens gennemførelsesafgørelse 2013/780/EU af 18. december 2013 om undtagelse fra artikel 13, stk. 1, nr. ii), i Rådets direktiv 2000/29/EF for så vidt angår afbarket savskåret træ af *Quercus* L., *Platanus* L. og *Acer saccharum* Marsh. med oprindelse i USA (EUT L 346 af 20.12.2013, s. 61).

(38) I overensstemmelse med artikel 103 i forordning (EU) 2016/2031 skal Kommissionen oprette et elektronisk system for medlemsstaternes indgivelse af anmeldelser. For at sikre, at et sådant elektronisk system også kan anvendes til indgivelse af rapporter såsom rapporterne om undersøgelserne vedrørende EU-karantæneskadegørere, prioriterede skadegørere, skadegørere, der er omfattet af de foranstaltninger, der er vedtaget i henhold til nævnte forordnings artikel 29 og 30, samt beskyttet zone-karantæneskadegørere, bør nævnte forordnings artikel 103, stk. 1, ændres, så det også omfatter medlemsstaternes indgivelse af rapporter. Dette er nødvendigt for at rationalisere indberetningssystemet og styrke digitaliseringsprocessen for plantesundhedsforanstaltninger.

(39) Forordning (EU) 2016/2031 bør derfor ændres i overensstemmelse hermed.

(40) Siden anvendelsen af forordning (EU) 2016/2031 og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/625 ([14]) har erfaringerne vist, at anmeldelser om manglende plantesundhedscertifikatet eller andre officielle attesteringer i tilfælde af planter, planteprodukter eller andre objekter, der indføres til Unionen som en del af passagerers personlige bagage eller gennem posttjenester, og som er bestemt til personligt forbrug eller anvendelse, øger den administrative byrde for de kompetente myndigheder uforholdsmæssigt i forhold til den pågældende plantesundhedsmæssige risiko. Anmeldelsen af disse sendinger, hvis de er omfattet af de foranstaltninger, der er omhandlet i artikel 1, stk. 2, litra g), i forordning (EU) 2017/625, bør derfor undtages fra nævnte forordnings artikel 66, stk. 5, hvis den manglende overholdelse vedrører et manglende plantesundhedscertifikatet eller andre officielle attesteringer som omhandlet i artikel 99, stk. 1, i forordning (EU) 2016/2031. For at sikre et effektivt overblik over oprindelsen og arten af manglende overholdelse i hver medlemsstat bør de kompetente myndigheder dog føre optegnelser over disse tilfælde af manglende overholdelse og hvert år forelægge Kommissionen og de kompetente myndigheder i de øvrige medlemsstater en rapport med et sammendrag af disse optegnelser. For at rationalisere rapporteringsforpligtelserne og øge digitaliseringen af rapportering bør disse rapporter indgives via informationsstyringssystemet vedrørende offentlig kontrol (IMSOC), der er omhandlet i artikel 131 i forordning (EU) 2017/625.

(41) For at gøre det muligt for tredjelandene og deres professionelle operatører at tilpasse sig de nye regler om udstedelse af plantesundhedscertifikater vedrørende overholdelse af de respektive regler for regulerede ikkekarantæneskadegørere, bør ændringen af artikel 71, stk. 2, i forordning (EU) 2016/2031 finde anvendelse fra 18 måneder fra datoen for nærværende forordnings ikrafttræden —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

Ændring af forordning (EU) 2016/2031

I forordning (EU) 2016/2031 foretages følgende ændringer:

1) Artikel 18, stk. 6, første afsnit, affattes således:

»Medlemsstaterne anmelder de afgrænsede områder til Kommissionen og de øvrige medlemsstater umiddelbart efter deres etablering, samt de pågældende skadegørere og de respektive foranstaltninger, der er truffet. Disse anmeldelser skal indgives via det i artikel 103 omhandlede elektroniske anmeldelsessystem.«

2) I artikel 19 tilføjes følgende stykke:

»8. De i denne artikels stk. 2 omhandlede konstatering af forekomsten af den berørte skadegører i stødpudezonen og ophævelsen af de i denne artikels stk. 4 omhandlede afgrænsede områder, anmeldes via det i artikel 103 omhandlede elektroniske anmeldelsessystem.«

3) Følgende artikel indsættes:

([14]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/625 af 15. marts 2017 om offentlig kontrol og andre officielle aktiviteter med henblik på at sikre anvendelsen af fødevare- og foderlovgivningen og reglerne for dyresundhed og dyrevelfærd, plantesundhed og plantebeskyttelsesmidler, om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 999/2001, (EF) nr. 396/2005, (EF) nr. 1069/2009, (EF) nr. 1107/2009, (EU) nr. 1151/2012, (EU) nr. 652/2014, (EU) 2016/429 og (EU) 2016/2031, Rådets forordning (EF) nr. 1/2005 og (EF) nr. 1099/2009 samt Rådets direktiv 98/58/EF, 1999/74/EF, 2007/43/EF, 2008/119/EF og 2008/120/EF og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 854/2004 og (EF) nr. 882/2004, Rådets direktiv 89/608/EØF, 89/662/EØF, 90/425/EØF, 91/496/EØF, 96/23/EF, 96/93/EF og 97/78/EF og Rådets afgørelse 92/438/EØF (forordningen om offentlig kontrol) (EUT L 95 af 7.4.2017, s. 1).

»*Artikel 19a*

EU-beredskabsgruppe for plantesundhed

1. Der oprettes en EU-beredskabsgruppe for plantesundhed (»beredskabsgruppen«) bestående af eksperter med det formål efter anmodning fra medlemsstaterne at yde akut bistand i forbindelse med de foranstaltninger, der skal træffes i henhold til artikel 10-19, 27 og 28 vedrørende nye udbrud af EU-karantæneskadegørere og skadegørere, der er omfattet af de foranstaltninger, der vedtages i henhold til artikel 30. I begrundede tilfælde kan beredskabsgruppen også yde akut bistand til tredjelande, der grænser op til Unionens område, eller som udgør en umiddelbar plantesundhedsmæssig risiko for dette område, efter anmodning fra én eller flere medlemsstater og det pågældende tredjeland i forbindelse med udbruddene på deres områder af EU-karantæneskadegørere og skadegørere, der er omfattet af de foranstaltninger, der er vedtaget i henhold til artikel 30.

For hvert tilfælde af bistand udnævner Kommissionen specifikke medlemmer af beredskabsgruppen på grundlag af deres ekspertise og i samråd med den pågældende medlemsstat eller det pågældende tredjeland.

Denne bistand kan navnlig omfatte:

a) videnskabelig, teknisk og ledelsesmæssig bistand på stedet eller andetstedsfra i forbindelse med udryddelse af de pågældende skadegørere, forebyggelse af spredning heraf og andre foranstaltninger i tæt samarbejde med de kompetente myndigheder i den medlemsstat eller det tredjeland, der er ramt af udbrud af skadegørere, eller hvor der er mistanke herom

b) specifik videnskabelig rådgivning om passende diagnosticeringsmetoder, alt efter hvad der er relevant, i samarbejde med det relevante EU-referencelaboratorium, der er omhandlet i artikel 94 i forordning (EU) 2017/625, og med andre referencelaboratorier

c) særlig bistand, alt efter hvad der er relevant, til at støtte koordinering mellem medlemsstaternes og tredjelandes kompetente myndigheder og med disse laboratorier.

Indholdet, betingelserne og tidsplanen for denne bistand fastlægges af Kommissionen efter aftale med den pågældende medlemsstat eller det pågældende tredjeland og med de respektive medlemsstater, der stiller eksperterne til rådighed.

2. Medlemsstaterne kan indgive listen over eksperter, som de foreslår udpeget som medlemmer af beredskabsgruppen, til Kommissionen og holde listen ajourført. Medlemsstaterne giver i den forbindelse alle relevante oplysninger om faglige kvalifikationer og ekspertiseområde for hver af de foreslåede eksperter.

3. Medlemmerne af beredskabsgruppen har ret til en godtgørelse for deres deltagelse i beredskabsgruppens aktiviteter på stedet og i givet fald for at fungere som holdledere eller ordførere i forbindelse med en specifik bistandsmissions.

Denne godtgørelse og godtgørelsen af rejse- og opholdsudgifter betales af Kommissionen i overensstemmelse med reglerne for godtgørelse af eksperters rejse- og opholdsudgifter og andre udgifter.«

4) Artikel 22, stk. 3, første afsnit, affattes således:

»Senest den 30. april hvert år indberetter medlemsstaterne resultaterne af de i stk. 1 omhandlede undersøgelser fra det foregående kalenderår til Kommissionen og de øvrige medlemsstater. Disse rapporter omfatter oplysninger om, hvor undersøgelserne blev foretaget, tidspunktet for undersøgelserne, de berørte skadegørere og planter, planteprodukter eller andre objekter, antallet af inspektioner og prøveudtagninger og forekomsten for hver berørt skadegører. Disse rapporter indgives via det i artikel 103 omhandlede elektroniske anmeldelsessystem.«

5) I artikel 23 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 1, tredje afsnit, affattes således:

»De flerårige undersøgelsesprogrammer fastsættes for en periode på fem til ti år. Disse programmer revideres og ajourføres på grundlag af de gældende regler og den plantesundhedsmæssige situation i det berørte område.«

b) Stk. 2 affattes således:

»2. Efter anmodning fra Kommissionen anmelder medlemsstaterne deres flerårige undersøgelsesprogrammer til Kommissionen og de øvrige medlemsstater. Disse anmeldelser indgives via det i artikel 103 omhandlede elektroniske anmeldelsessystem.«

6) Artikel 24, stk. 2, affattes således:

»2. Senest den 30. april hvert år indberetter medlemsstaterne resultaterne af de i stk. 1 omhandlede undersøgelser fra det foregående kalenderår til Kommissionen og de øvrige medlemsstater. Disse rapporter indgives via det i artikel 103 omhandlede elektroniske anmeldelsessystem.«

7) Artikel 25, stk. 3, affattes således:

»3. Beredskabsplanerne kan kombineres for flere prioriterede skadegørere med lignende biologi og værtsarter. I så fald består beredskabsplanen af en generel del, der er fælles for alle prioriterede skadegørere omfattet af denne, og specifikke dele for hver enkelt af de pågældende prioriterede skadegørere. Medlemsstaterne kan på tilsvarende vis samarbejde om at synkronisere beredskabsplaner for visse arter, hvis det er hensigtsmæssigt for prioriterede skadegørerarter med lignende biologi og overlappende eller tilstødende udbredelsesområder for værtsplanteværts-arter.«

8) Artikel 30, stk. 1, tredje afsnit, affattes således:

»Hvis det er relevant, skal disse foranstaltninger for hver enkelt af de pågældende skadegørere gennemføre én eller flere af de i artikel 28, stk. 1, første afsnit, litra a)-g), omhandlede bestemmelser. De kan omfatte et forbud mod skadegørerens indførsel på, flytning inden for eller opbevaring, opformering eller frigivelse på Unionens område og krav vedrørende indførsel på og flytning inden for Unionens område af planter, planteprodukter og andre objekter.«

9) Artikel 34, stk. 2, affattes således:

»2. Senest den 30. april hvert år anmelder medlemsstaterne resultaterne af de i stk. 1 omhandlede undersøgelser, der er foretaget det foregående kalenderår, til Kommissionen og de øvrige medlemsstater. Disse anmeldelser indgives via det i artikel 103 omhandlede elektroniske anmeldelsessystem.«

10) I artikel 37 tilføjes følgende stykke:

»10. I tilfælde af at planter til plantning er blevet indført på eller flyttet inden for Unionens område under manglende overholdelse af denne artikels stk. 1, vedtager medlemsstaterne de nødvendige foranstaltninger og anmelder denne manglende overholdelse og disse foranstaltninger til Kommissionen og de øvrige medlemsstater via det i artikel 103 omhandlede elektroniske anmeldelsessystem.

Medlemsstaterne anmelder desuden disse foranstaltninger til det tredjeland, hvorfra de pågældende planter til plantning er blevet indført på Unionens område.«

11) I artikel 42 indsættes følgende stykke:

»1a. Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage en delegeret retsakt i overensstemmelse med artikel 105 for at supplere denne forordning ved at fastsætte proceduren for listeopførelse af højrisikoplanter, -planteprodukter og andre -objekter.

Denne delegerede retsakt skal omfatte samtlige nedenstående elementer:

a) udarbejdelse af dokumentation for vurdering af højrisikoplanter, -planteprodukter og andre -objekter

b) de tiltag, der skal træffes efter modtagelsen af denne dokumentation

c) procedurerne for denne vurdering

d) behandlingen af dossierer vedrørende fortrolighed og databeskyttelse.«

12) Følgende artikel indsættes:

»*Artikel 42a*

Midlertidige undtagelser fra forbuddene i artikel 40 og 42 og fra kravene omhandlet i artikel 41

1. Uanset artikel 40, stk. 1, og artikel 41, stk. 1, kan Kommissionen ved hjælp af gennemførelsesretsakter vedtage midlertidige undtagelser fra forbuddet i artikel 40, stk. 1, og fra de i artikel 41, stk. 2, omhandlede særlige og ækvivalente krav vedrørende indførsel på Unionens område af bestemte planter, planteprodukter og andre objekter med oprindelse i ét eller flere tredjelande, som udgør en plantesundhedsmæssig risiko, der endnu ikke er vurderet fuldt ud.

Disse gennemførelsesretsakter skal:

a) fastsætte midlertidige foranstaltninger vedrørende indførsel af disse planter, planteprodukter og andre objekter på Unionens område i overensstemmelse med principperne i bilag II, afsnit 2, og

b) ændre de relevante dele af de i artikel 40, stk. 2, og artikel 41, stk. 2, omhandlede gennemførelsesretsakter, ved at indsætte en henvisning i undtagelsen vedrørende den pågældende plante eller det pågældende planteprodukt eller andet objekt.

2. De i stk. 1 omhandlede midlertidige undtagelser må kun vedtages, hvis følgende betingelser er opfyldt:

a) i) Kommissionen har modtaget dokumentation, der begrunder vedtagelsen af midlertidige undtagelser med krav, der er ækvivalente med eller strengere end dem, der er omhandlet i artikel 41, eller

ii) det berørte tredjeland har indgivet en anmodning til Kommissionen med officielle skriftlige garantier for anvendelsen på dets område forud for og på tidspunktet for indgivelsen af anmodningen af de foranstaltninger, der er nødvendige for at imødegå den pågældende plantesundhedsmæssige risiko, og

b) en vurdering har vist, at disse planter, planteprodukter eller andre objekter udgør en risiko, der kan reduceres til et acceptabelt niveau ved at anvende de foranstaltninger, der er nødvendige for at imødegå den pågældende plantesundhedsmæssige risiko.

3. Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage en delegeret retsakt i overensstemmelse med artikel 105 for at supplere denne forordning med hensyn til den procedure, der skal følges for at tillade de i nærværende artikels stk. 1 omhandlede midlertidige undtagelser. Denne delegerede retsakt skal indeholde følgende elementer i proceduren:

a) de berørte tredjelandes udarbejdelse og indgivelse af anmodningerne og dossiererne og indholdet heraf

b) de tiltag, der skal træffes efter modtagelsen af disse anmodninger og dossierer, herunder, hvor det er relevant, høring af videnskabelige organer eller hensyntagen til videnskabelige udtalelser eller undersøgelser

c) behandling af anmodninger og dossierer vedrørende fortrolighed og databeskyttelse.

4. Uanset artikel 42, stk. 2, kan Kommissionen ved hjælp af gennemførelsesretsakter vedtage midlertidige undtagelser fra de i artikel 42, stk. 3, omhandlede retsakter, hvis alle følgende betingelser er opfyldt:

a) Den plantesundhedsmæssige risiko ved de pågældende højrisikoplanter, -planteprodukter og andre -objekter er endnu ikke fuldt ud vurderet.

b) En foreløbig vurdering har vist, at disse planter, planteprodukter eller andre objekter udgør en risiko, der kan reduceres til et acceptabelt niveau ved at anvende de foranstaltninger, der er nødvendige for at imødegå den pågældende plantesundhedsmæssige risiko.

c) Der er endnu ikke vedtaget nogen gennemførelsesretsakt i henhold til artikel 42, stk. 4, for så vidt angår de pågældende planter, planteprodukter eller andre objekter.

Disse gennemførelsesretsakter skal fastsætte midlertidige foranstaltninger, der vedrører indførslen af disse planter, planteprodukter og andre objekter i Unionen, og som er nødvendige for at reducere den respektive plantesundhedsmæssige risiko til et acceptabelt niveau.

5. De i stk. 1 og 4 omhandlede gennemførelsesretsakter skal indeholde bestemmelser om årlig indberetning fra det berørte tredjeland om anvendelsen af de respektive midlertidige foranstaltninger. I fald en rapport fører til den konklusion, at den pågældende risiko ikke imødegås på passende vis med de indberettede foranstaltninger, ophæves eller ændres retsakten om disse foranstaltninger omgående, alt efter hvad der er nødvendigt.

6. Anvendelsesperioden for de i stk. 1 omhandlede gennemførelsesretsakter må ikke være længere end fem år. Denne periode kan dog fornyes, og den pågældende undtagelse kan blive underlagt ændrede krav, hvis det er berettiget på grundlag af en ajourført vurdering.

7. De i stk. 1 og 4 omhandlede gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren, jf. artikel 107, stk. 2.«

13) Artikel 44, stk. 1, litra a), affattes således:

»a) Det pågældende tredjeland sikrer gennem anvendelse under dets offentlige kontrol af én eller flere specificerede foranstaltninger et plantesundhedsmæssigt beskyttelsesniveau, der er ækvivalent med de særlige krav til indførsel på eller flytning inden for Unionens område af de berørte planter, planteprodukter og andre objekter fra øvrige tredjelande.«

14) Artikel 71, stk. 2, affattes således:

»2. Det angives på plantesundhedscertifikatet i rubrikken »Tillægserklæring«, hvilket særligt krav der er opfyldt, når den pågældende gennemførelsesretsakt, der er vedtaget i henhold til artikel 28, stk. 1 og 2, artikel 30, stk. 1 og 3, artikel 37, stk. 4, artikel 41, stk. 2 og 3, og artikel 54, stk. 2 og 3, tillader flere forskellige muligheder for sådanne krav. Denne angivelse skal indeholde den fulde ordlyd af det relevante krav. For så vidt angår én eller flere kategorier af planter til plantning, som omhandlet i artikel 37, stk. 7, for så vidt angår EU-regulerede ikkekarantæneskadegørere, skal denne specifikation indeholde den fulde ordlyd af den gældende mulighed for den pågældende kategori.«

15) I artikel 81 tilføjes følgende stykke:

»3. Kommissionen kan ved hjælp af gennemførelsesretsakter fastsætte de tilfælde, hvor denne artikels stk. 1, litra a), ikke finder anvendelse på bestemte planter, planteprodukter eller andre objekter, der distribueres ved fjernsalg. Disse gennemførelsesretsakter kan fastsætte betingelser for deres anvendelse. Gennemførelsesretsakterne vedtages efter undersøgelsesproceduren, jf. artikel 107, stk. 2.«

16) I artikel 88 tilføjes følgende stykker:

»Kommissionen kan ved hjælp af gennemførelsesretsakter vedtage bestemmelser om:

a) fastlæggelse af, hvilke planter, planteprodukter og andre objekter der uanset stk. 1 kan flyttes inden for Unionen med et plantepas knyttet til dem på anden måde end ved fysisk anbringelse, på grund af deres størrelse, form eller emballageringsmåde, som gør denne anbringelse umulig eller meget vanskelig, og

b) fastsættelse af regler for at sikre, at det pågældende plantepas, selv om det ikke er anbragt, stadig henviser til de respektive planter, planteprodukter og andre objekter.

Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren, jf. artikel 107, stk. 2.«

17) Artikel 94, stk. 2, affattes således:

»2. Uanset stk. 1, første afsnit, kan medlemsstaterne beslutte at erstatte et plantesundhedscertifikat på indgangsstedet for de pågældende planter, planteprodukter eller andre objekter på Unionens område med:

a) en bekræftet kopi af det oprindelige plantesundhedscertifikat; denne kopi udstedes af den kompetente myndighed og må kun ledsage den pågældende plante eller det pågældende planteprodukt eller andet objekt ved flytning frem til det tidspunkt, hvor plantepasset udstedes, eller

b) oplysningerne i det i artikel 103 omhandlede elektroniske anmeldelsessystem, forudsat at det elektroniske plantesundhedscertifikat eller en digital kopi af plantesundhedscertifikatet er tilgængelig i dette system og efter anmodning fra de kompetente myndigheder stilles til rådighed under flytningen af den pågældende plante eller det pågældende planteprodukt eller andet objekt frem til det tidspunkt, hvor plantepasset udstedes.«

18) Artikel 99, stk. 1, affattes således:

»1. Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 105 for at supplere denne forordning ved at fastsætte de elementer, der skal indgå i specifikke officielle attesteringer for planter, planteprodukter eller andre objekter, bortset fra emballagemateriale af træ, som bevis for gennemførelse af de foranstaltninger, der er vedtaget i henhold til artikel 28, stk. 1 eller 2, artikel 30, stk. 1 eller 3, artikel 41, stk. 2 eller 3, artikel 44 eller artikel 54, stk. 2 eller 3.«

19) Artikel 103, stk. 1, affattes således:

»Kommissionen opretter et elektronisk system for medlemsstaternes indgivelse af anmeldelser og rapporter.«

20) Artikel 104, stk. 1, indledningen, affattes således:

»Kommissionen kan ved hjælp af gennemførelsesretsakter fastsætte nærmere regler om indgivelse af anmeldelser omhandlet i artikel 9, stk. 1 og 2, artikel 11, artikel 17, stk. 3, artikel 18, stk. 6, artikel 19, stk. 2 og 8, artikel 28, stk. 7, artikel 29, stk. 3, første afsnit, artikel 30, stk. 8, artikel 33, stk. 1, artikel 37, stk. 10, artikel 40, stk. 4, artikel 41, stk. 4, artikel 46, stk. 4, artikel 49, stk. 6, artikel 53, stk. 4, artikel 54, stk. 4, artikel 60, stk. 2, artikel 77, stk. 2, og artikel 95, stk. 5. Disse regler skal vedrøre ét eller flere af følgende elementer:«.

21) Artikel 105 affattes således:

a) I stk. 2 tilføjes følgende afsnit:

»Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter, jf. artikel 42, stk. 1a og artikel 42a, stk. 3, tillægges Kommissionen for en periode på fem år fra den 5. januar 2025. Kommissionen udarbejder en rapport vedrørende delegationen af beføjelser senest ni måneder inden udløbet af femårsperioden. Delegationen af beføjelser forlænges stiltiende for perioder af samme varighed, medmindre Europa-Parlamentet eller Rådet modsætter sig en sådan forlængelse senest tre måneder inden udløbet af hver periode.«

b) Stk. 3 affattes således:

»3. Den i artikel 6, stk. 2, artikel 7, artikel 8, stk. 5, artikel 19, stk. 7, artikel 21, artikel 32, stk. 5, artikel 34, stk. 1, artikel 38, artikel 42, stk. 1a, artikel 42a, stk. 3, artikel 43, stk. 2, artikel 46, stk. 2, artikel 48, stk. 5, artikel 51, artikel 65, stk. 4, artikel 71, stk. 4, artikel 76, stk. 4, artikel 81, stk. 2, artikel 83, stk. 6, artikel 87, stk. 4, artikel 89, stk. 2, artikel 96, stk. 2, artikel 98, stk. 1, artikel 99, stk. 1, artikel 100, stk. 4, artikel 101, stk. 5, og artikel 102, stk. 6, omhandlede delegation af beføjelser kan til enhver tid tilbagekaldes af Europa-Parlamentet eller Rådet. En afgørelse om tilbagekaldelse bringer delegationen af de beføjelser, der er angivet i den pågældende afgørelse, til ophør. Den får virkning fra dagen efter offentliggørelsen af afgørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende* eller på et senere tidspunkt, der angives i afgørelsen. Den berører ikke gyldigheden af delegerede retsakter, der allerede er i kraft.«

c) Stk. 6 affattes således:

»6. En delegeret retsakt vedtaget i henhold til artikel 6, stk. 2, artikel 7, artikel 8, stk. 5, artikel 19, stk. 7, artikel 21, artikel 32, stk. 5, artikel 34, stk. 1, artikel 38, artikel 42, stk. 1a, artikel 42a, stk. 3, artikel 43, stk. 2, artikel 46, stk. 2, artikel 48, stk. 5, artikel 51, artikel 65, stk. 4, artikel 71, stk. 4, artikel 76, stk. 4, artikel 81, stk. 2, artikel 83, stk. 6, artikel 87, stk. 4, artikel 89, stk. 2, artikel 96, stk. 2, artikel 98, stk. 1, artikel 99, stk. 1, artikel 100, stk. 4, artikel 101, stk. 5, og artikel 102, stk. 6, træder kun i kraft, hvis hverken Europa-Parlamentet eller Rådet har gjort indsigelse inden for en frist på to måneder fra meddelelsen af den pågældende retsakt til Europa-Parlamentet og Rådet, eller hvis Europa-Parlamentet og Rådet inden udløbet af denne frist begge har underrettet Kommissionen om, at de ikke agter at gøre indsigelse. Fristen forlænges med to måneder på Europa-Parlamentets eller Rådets initiativ.«

Artikel 2

Ændring af forordning (EU) 2017/625

I artikel 66 i forordning (EU) 2017/625 indsættes følgende stykke:

»5a. Planter, planteprodukter eller andre objekter, der er omfattet af de i artikel 1, stk. 2, litra g), omhandlede foranstaltninger, som indføres til Unionen som en del af passagerers personlige bagage eller gennem posttjenester, og som er bestemt til personligt forbrug eller anvendelse, er fritaget for meddelelsespligten i nærværende artikels stk. 5, hvis den manglende overholdelse vedrører et manglende plantesundhedscertifikatet eller anden officiel attestering som omhandlet i artikel 99, stk. 1, i forordning (EU) 2016/2031.

De kompetente myndigheder fører optegnelser over disse tilfælde af manglende overholdelse og forelægger hvert år Kommissionen og de kompetente myndigheder i de øvrige medlemsstater en rapport med et sammendrag af disse optegnelser.

Denne rapport indgives via IMSOC.«

Artikel 3

Ikrafttræden og anvendelsesdato

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Artikel 1, nr. 14), finder anvendelse fra den 6. juli 2026.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Strasbourg, den 27. november 2024.

På Europa-Parlamentets vegne	*På Rådets vegne*
R. METSOLA	BÓKA J.
Formand	*Formand*